

پیشگفتار

بخش مهمی از تفاوت‌های موجود در نتایج طرح‌ها و گزارش‌های آماری در سطح ملی و بین‌المللی ناشی از یکسان نبودن تعاریف و مفاهیم و طبقه‌بندی‌های مورد استفاده در تولید آمار است. این موضوع موجب بروز مشکلات متعددی مانند عدم مقایسه‌پذیری و جمع‌پذیری آمارها، وقفه در سری‌های زمانی، اتلاف منابع مالی و انسانی و در نهایت کاهش اعتماد عمومی نسبت به آمار منتشره می‌شود. از این رو، سازمان‌های بین‌المللی برای پدیده‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، طبقه‌بندی‌های مشخصی را تهیه و استفاده از آن‌ها را به کشورهای عضو توصیه نموده‌اند. از طرفی با توجه به رشد روز افزون فناوری، تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی، طبقه‌بندی‌ها در بازه‌های زمانی مشخصی ضمن حفظ ارتباط با نسخه‌های قبلی، مورد بازنگری قرار گرفته و نسخه جدید آن‌ها ارائه می‌شود. طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی رشته فعالیت‌های اقتصادی ISIC¹ یکی از این طبقه‌بندی‌های استاندارد بین‌المللی است.

در بند «و» از ماده ۳ قانون تأسیس مرکز آمار ایران، «تهیه تعاریف، تعیین مفاهیم، معیارها و طبقه‌بندی‌های آماری» به عهده این مرکز گذاشته شده و ماده ۸ همان قانون؛ وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و شرکت‌های وابسته به دولت را ملزم به تبعیت از تعاریف، مفاهیم، روش‌ها، معیارها و طبقه‌بندی‌های مرکز آمار ایران نموده است.

با توجه به ارائه نسخه جدید طبقه‌بندی توسط سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۲ تحت عنوان ISIC, Rev. ۳, ۱ و همچنین اجرای سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵، بازنگری طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران ضرورت یافت. مرکز آمار ایران بر اساس وظیفه خود، بازنگری طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران را بر اساس ISIC, Rev. ۳, ۱ در دستور کار خود قرار داد که نتیجه آن در این نشریه آمده است.

اصول بنیادی طبقه‌بندی

هدف و ماهیت طبقه‌بندی

الف) ملاحظات کلی

- در مطالعه پدیده‌های اقتصادی، لحاظ کردن همزمان همه عناصر چندان امکان‌پذیر یا مطلوب نیست. اطلاعات مربوط به این پدیده‌ها مورد استفاده چندانی نخواهد داشت مگر این که تمایز و وابستگی میان این عناصر، با یک نظم منطقی شکل داده شود. به این ترتیب، تمام فرایندهای اقتصادی که قرار است به صورت آمار توصیف شود نیاز به طبقه‌بندی نظام‌مند دارد. این طبقه‌بندی‌ها، جامعه داده‌های آماری را با توجه به ویژگی‌هایی که هدف آمارهای مورد نظر است، به رده‌هایی تقسیم می‌کند که تا حد امکان همگن باشد.
- ISIC به عنوان طبقه‌بندی استاندارد فعالیت‌های اقتصادی مولد در نظر گرفته شده است. هدف عمده این طبقه‌بندی، ارائه مجموعه‌ای از رده‌های فعالیتی است که هنگام تفکیک آمارها بر حسب این قبیل فعالیت‌ها مورد استفاده واقع شود. بنا بر این، هدف طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی فعالیت‌ها این است که این مجموعه از رده‌های فعالیت را به گونه‌ای ارائه کند که بتوان واحدهای مستقل را بر طبق نوع فعالیت اقتصادی که انجام می‌دهند طبقه‌بندی کرد. تعریف رده‌های ISIC تا حد امکان با طرز سازماندهی فرایند اقتصادی در واحدها و نحوه توصیف این فرایند در آمارهای اقتصادی مرتبط شده است.
- با توجه به موارد ذکر شده، بهتر این بود که در ISIC به همان تعداد فعالیت‌های ممکن در جهان، رده وجود می‌داشت یا هر واحد مستقل تولیدی فقط یک فعالیت انجام می‌داد. فقط در آن صورت بود که یک واحد می‌توانست به وضوح تمام در یک رده مشخص طبقه‌بندی شود. ولی به دلایل کاربردی، طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی فعالیت‌ها فقط تعداد محدودی رده را در بر می‌گیرد و انجام فقط یک فعالیت ممکن است با سازماندهی فعالیت‌ها در واحدها و در نتیجه در روش‌های حسابداری مغایرت داشته باشد. به علاوه، بعضی از انواع داده‌ها، از قبیل داده‌های مالی، اغلب فقط برای واحدهای مستقل موجود است که چندین فعالیت انجام می‌دهند و در نتیجه از لحاظ فعالیت اقتصادی همگن نیستند. جنبه دیگر همگنی که به خصوص برای آمارهای منطقه‌ای حائز اهمیت است، توزیع جغرافیایی آن‌هاست. با این که جنبه جغرافیایی اصولاً چندان ربطی به طبقه‌بندی فعالیت‌ها ندارد، ولی بر تشکیل واحدهای آماری تأثیر قطعی دارد. بنا بر این، همگنی واحدها هم به فعالیت و هم به محل استقرار، مربوط می‌شود.
- گاهی اوقات شرایط لازم برای همگنی و موجود بودن اطلاعات، با یکدیگر تضاد پیدا می‌کنند، زیرا هر چه واحد کوچک‌تر (یا همگن‌تر) باشد داده‌های آماری کمتر برای آن وجود دارد. پیشنهاد می‌شود این مسئله با استفاده از واحدهای مختلف برای آمارهای متفاوت حل شود ولی در عین حال، واحدها به صورتی تعریف شوند که هر واحد بزرگ‌تر، متشکل از تعدادی واحدهای کامل کوچک‌تر باشد. در نتیجه، حتی در صورت استفاده از واحدهای مختلف می‌توان بین آمارهای گوناگون ارتباط برقرار ساخت.

- «طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی تمامی رشته‌فعالیت‌های اقتصادی» طبقه‌بندی بر اساس نوع فعالیت اقتصادی است، نه طبقه‌بندی رشته فعالیت‌ها یا کالاها و خدمات. فعالیت یک واحد آماری، نوع تولیدی است که به آن اشتغال دارد. فعالیت یاد شده صفت مشخصه‌ای است که واحد بر طبق آن همراه با سایر واحدها برای تشکیل یک رشته فعالیت، گروه‌بندی می‌شود.
- چون انطباق یک به یک بین محصولات و فعالیت‌ها امکان‌پذیر نیست، ISIC را نباید برای اندازه‌گیری آمار محصول در هیچ سطح تفصیلی به کار برد. بدین منظور یک طبقه‌بندی جداگانه یعنی طبقه‌بندی محوری محصولات (CPC) ایجاد شد. گرچه هر رده CPC با ارجاع به طبقه‌ای از ISIC که کالاها و خدمات به‌طور عمده در آن طبقه تولید می‌شوند (معیار منشأ فعالیت) همراه است، طبقه‌بندی محصولات، بر اساس خصوصیات فیزیکی کالاها یا ماهیت خدمات ارائه‌شده استوار است.
- ISIC از نظر نوع مالکیت، نوع سازمان حقوقی یا نحوه عملیات، هیچ‌گونه تمایزی قائل نمی‌شود، زیرا این قبیل معیارها به خصوصیات خود فعالیت ارتباطی ندارد. واحدهایی که به یک نوع فعالیت اقتصادی اشتغال دارند، صرف نظر از این‌که واحدهای مزبور بنگاه‌های اقتصادی به ثبت رسیده در مالکیت خصوصی یا دولتی (یا جزئی از آن‌ها) باشند، اعم از این‌که بنگاه‌های اقتصادی مادر دارای یک کارگاه یا بیش‌تر باشد، در یک رده ISIC طبقه‌بندی می‌شوند. طبقه‌بندی بر حسب نوع مالکیت حقوقی، نوع سازمان یا نحوه عملیات می‌تواند مستقل از طبقه‌بندی بر اساس نوع فعالیت اقتصادی ایجاد شود. طبقه‌بندی متقاطع با ISIC اطلاعات اضافی مفیدی را فراهم می‌سازد. به همین ترتیب واحدهای تولیدی صنعتی نیز صرف نظر از این‌که کارشان با نیروی ماشین‌آلات یا به‌صورت دستی انجام می‌پذیرد طبقه‌بندی می‌شوند. سیستم مدرن تولید در مقابل سیستم سنتی، معیاری برای ISIC نیست، هر چند که این تمایز ممکن است برای بعضی از آمارها مفید واقع شود. همچنین ISIC تمایزی بین تولید رسمی و غیر رسمی (یا غیر قانونی) قائل نمی‌شود.
- گرچه ISIC تفاوتی بین فعالیت‌های بازار و غیر بازار قائل نمی‌شود ولی لازم است تأکید شود که این تمایز همچنان یکی از ویژگی‌های حائز اهمیت در سیستم حساب‌های ملی (SNA-۱۹۹۳)^۱ است. تفکیک فعالیت‌های اقتصادی مطابق این اصل، یعنی جمع‌آوری اطلاعات ارزش افزوده فعالیت‌ها در هر دو حالت بر مبنای بازار و غیر بازار، مفید است. پس این معیار باید با رده‌های ISIC به‌صورت متقاطع طبقه‌بندی شود.
- ویرایش حاضر ISIC، رده‌هایی را برای تولید نامشخص کالاها و خدمات توسط خانوارها برای مصرف خانوار در بر می‌گیرد. از آن‌جایی که خانوارهایی که فعالیت کاملاً مشخص (بازار یا غیر بازار) دارند در بخش‌های دیگر ISIC طبقه‌بندی می‌شوند، رده‌های فوق تنها بخشی از خانوارها را پوشش می‌دهند. این رده‌ها برای اهداف ویژه مثل آمارگیری‌های نیروی کار ایجاد شده‌اند تا خانوارهایی را که دسته‌بندی آن‌ها در رده‌های دیگر ISIC مشکل یا غیر ممکن است در برگیرند.

۲-۱- کلیات طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران - سال ۱۳۸۵

۱-۲-۱- سابقه تاریخی

- اولین نشریه طبقه‌بندی از فعالیت‌ها و مشاغل، نشریه «طبقه‌بندی فعالیت‌های دستجمعی اقتصادی و کد مشاغل» است که در سال ۱۳۳۴ توسط اداره کل آمار عمومی وزارت کشور برای استفاده در سرشماری عمومی نفوس سال ۱۳۳۵ تهیه شد. چارچوب مورد استفاده در طبقه‌بندی مذکور، نسخه اولیه طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی رشته فعالیت‌های اقتصادی (ISIC Original) می‌باشد.
- در سال ۱۳۴۵ نشریه «طبقه‌بندی کالاهای صنعتی ایران» توسط دفتر آمار وزارت اقتصاد منتشر شد. در این نشریه طبقه‌بندی کالاها بر مبنای ISIC پایه‌گذاری شده بود و کالاهای صنعتی در طبقات مختلف حداکثر با کد شش رقمی نشان داده می‌شد.
- اداره کل مطالعات نیروی انسانی و آماری وزارت کار و امور اجتماعی در سال ۱۳۴۶ نسخه اصلاح شده «طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران» را بر اساس نسخه اولیه ISIC تهیه نمود و در سال ۱۳۴۵ مرکز آمار ایران به منظور طبقه‌بندی فعالیت عمده محل کار شاغلان در سرشماری عمومی نفوس و مسکن، طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی را با استفاده از ISIC تهیه کرد.
- در سال ۱۳۴۷، به منظور تهیه اولین جدول داده/ ستانده اقتصاد ایران برای سال ۱۳۴۴، نشریه «راهنمای طبقه‌بندی محصولات تولیدی ایران» توسط وزارت اقتصاد با استفاده از ویرایش اول طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی فعالیت‌های اقتصادی تهیه شد. در این طبقه‌بندی، بر خلاف طبقه‌بندی کالاهای صنعتی ایران که فقط کالاهای صنعتی طبقه‌بندی و کدگذاری شده بود، تمام محصولات کشاورزی، مصرفی و آب و برق و گاز نیز به همراه کالاهای صنعتی طبقه‌بندی شد.
- در سال ۱۳۴۸ نشریه «طبقه‌بندی جدید فعالیت‌های اقتصادی ایران» توسط اداره آمار وزارت اقتصاد با استفاده از (ISIC, Rev. 1) چاپ و منتشر شد. در این نشریه علاوه بر محصولات کشاورزی، معدنی، صنعتی و آب و برق و گاز که در نشریه «راهنمای طبقه‌بندی محصولات تولیدی ایران» طبقه‌بندی شده بود، سایر فعالیت‌های اقتصادی یعنی ساختمان، بازرگانی، حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات و... نیز طبقه‌بندی شدند.
- در سال ۱۹۶۸ ویرایش دوم طبقه‌بندی بین‌المللی اقتصادی توسط سازمان ملل منتشر شد. مرکز آمار ایران به منظور استفاده از این طبقه‌بندی در سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۵۵، «گروه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی» را با استفاده از طبقه‌بندی فوق تهیه کرد و برای اولین بار در نشریه مذکور فهرست الفبایی مصادیق فعالیت‌ها را به منظور تسهیل در انتخاب و انتساب کد، تهیه نمود. علاوه بر فهرست الفبایی، فهرست اسامی سازمان‌های ملی و سازمان‌های دولتی و کد فعالیت مربوط به آن‌ها نیز در این نشریه آمده است. طی سال‌های اول انقلاب نیز تجدید نظرهایی در طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران به عمل آمد که پایه و اساس همه این طبقه‌بندی‌ها ISIC, Rev. 2 بود.
- در سال ۱۳۶۲ به منظور استفاده بهینه از طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی تمامی رشته فعالیت‌های اقتصادی، ویرایش دوم آن توسط مرکز آمار ایران با شرح کامل به فارسی ترجمه شد.
- در سال ۱۳۶۳ گروهی متشکل از کارشناسان مرکز آمار و وزارت کار مأمور شدند تا عناوین تمامی رشته فعالیت‌های شناخته شده در ایران را جهت تهیه فهرست جامعی از فعالیت‌ها برای استفاده در سرشماری، فهرست و کدگذاری کنند که در سال ۱۳۶۵ منجر به تهیه نشریه‌ای با عنوان «طبقه‌بندی بین‌المللی فعالیت‌های اقتصادی (فهرست موضوعی و الفبایی)» شد. این طبقه‌بندی نیز بر اساس ISIC, Rev. 2 تهیه شده بود و در آن علاوه بر عناوین فعالیت‌ها، اسامی سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی و عمومی، اسامی شرکت‌های خصوصی شناخته شده و برخی محصولات که نشان‌دهنده فعالیت کارگاه‌های تولیدکننده آن‌ها بود، فهرست شده بود.
- در سال ۱۳۷۰ به منظور شناسایی بهتر فعالیت‌های اقتصادی بعد از جنگ تحمیلی طرح جاری جمعیت انجام شد که برای طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی، «طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران» با استفاده از طبقه‌بندی سال ۱۳۶۵ و تجدید نظر در آن تدوین شد. در این طبقه‌بندی که با استفاده از ISIC, Rev. 2 انجام گرفت برخی فعالیت‌ها به طور گسترده‌ای تجزیه شدند که از آن جمله می‌توان به فعالیت خرده‌فروشی و عمده‌فروشی اشاره کرد. همچنین فعالیت‌هایی که در سال ۱۳۶۵ در سرشماری شناسایی شده بود و فعالیت‌هایی که طی سال‌های ۶۵ الی ۷۰ در طرح‌های جاری شناسایی شده بودند به طبقه‌بندی اضافه شد.
- پس از انجام تجدید نظر سوم در طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی توسط سازمان ملل، مرکز آمار ایران در سال ۱۳۷۱ ترجمه «طبقه‌بندی

استاندارد بین‌المللی تمامی رشته‌های فعالیتهای اقتصادی» را منتشر نمود. این نشریه به‌عنوان مرجع طبقه‌بندی فعالیت‌ها در سازمان‌ها قرار گرفت و حتی برخی سازمان‌ها از این طبقه‌بندی برای طبقه‌بندی کالاها نیز استفاده نمودند.

• در سال ۱۳۷۳ نیز مرکز آمار «فعالیت‌های اقتصادی ایران» را بر پایه ISIC, Rev.۳ طبقه‌بندی کرد که در آن برخی فعالیت‌ها که در ایران مصداق نداشتند حذف شدند و فعالیت‌هایی که در ایران عمده بود ولی در طبقه‌بندی بین‌المللی به آن طبقه خاص اختصاص داده نشده بود، طبقه خاص گرفت. در این طبقه‌بندی برای تمامی فعالیت‌های شناخته شده و برخی فعالیت‌هایی که امکان انجام آن در آینده نزدیک وجود داشت کد چهار رقمی تعیین شده و در نحوه انتساب کد به طبقات، اصولی رعایت شد که مقایسه با طبقه‌بندی بین‌المللی را با کمترین و یا بدون هیچگونه خطایی می‌توان انجام داد. در طبقه‌بندی سال ۱۳۷۳ هیچکدام از طبقات طبقه‌بندی بین‌المللی ترکیب نشدند و به‌علاوه از کد طبقات تجزیه شده برای طبقات جدید استفاده نشد. برای انجام مقایسه با طبقه‌بندی بین‌المللی دو جدول مقایسه‌ای تنظیم شد که با مراجعه به این جدول‌ها می‌توان کدهای معادل استفاده شده را به راحتی پیدا نمود.

• در سال ۱۳۷۶ اداره کل آمار و اطلاعات وزارت صنایع اقدام به تجدید نظر در طبقه‌بندی کالاها و خدمات صنعتی تحت عنوان «راهنمای کدگذاری کالاها و خدمات صنعتی بر اساس ISIC, Rev.۳» نمود. از مشخصات بارز این سیستم، اولاً ایجاد ۵۰۰ عنوان تقسیمات جزئی‌تر در زیرطبقات ISIC, Rev.۳ می‌باشد و ثانیاً تهیه فهرستی از تمامی کالاها و خدمات مشمول هر کدام از زیرطبقات است که در قالب کدهای ۸ رقمی ارائه شده است.

• در سال ۱۳۷۸ نشریه «ساختار تفصیلی طبقه‌بندی خدمات بازرگانی، هتل و رستوران در ایران» توسط مرکز آمار ایران با پیروی از اصول طبقه‌بندی ISIC در طبقه‌بندی و انتساب کد، منتشر شد. در این نشریه، خدمات بازرگانی، هتل و رستوران با توجه به شرایط بازرگانی داخلی کشور و در چارچوب طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی فعالیت‌های اقتصادی و بر اساس تحقیقات به عمل آمده در واحدهای مختلف بازرگانی، طبقه‌بندی و کدگذاری شده است.

• در سال ۱۳۸۱ نیز به‌منظور طبقه‌بندی کارگاه‌های فهرست شده با دیدگاه فعالیت اقتصادی، طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی را که مرکز آمار ایران در سال ۱۳۷۳ تهیه کرده بود مورد بازنگری قرار داد و تحت عنوان «طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران بر اساس ویرایش سوم طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی تمامی رشته‌های اقتصادی (بازنگری شده در سال ۱۳۸۱)» منتشر نمود.

این بازنگری در دو مرحله انجام شد. در مرحله نخست، بر پایه هدف اصلی و ضرورت‌های بازنگری، اصلاحات لازم در کدهای فعالیت انجام شد. این اصلاحات شامل تجزیه، تغییر، حذف، ادغام و افزودن کدهای فعالیت صورت گرفت. در مرحله دوم با توجه به نیاز شیوه کدگذاری ماشینی (CAC)^۱ که برای نخستین بار در سرشماری عمومی کارگاهی ۱۳۸۱ مورد استفاده قرار گرفت، نسبت به تکمیل فهرست فعالیت‌های اقتصادی به‌منظور بالا بردن ضریب پوشش فعالیت‌های اقتصادی در مرحله کدگذاری اقدام شد. در بازنگری سال ۱۳۸۱، سعی شد که تغییرات و اصلاحات در سطح کدهای چهار رقمی انجام شود و سطوح بالاتر کدهای فعالیت را در بر نگیرد. با این حال در بخش عمده‌فروشی و خرده‌فروشی، به لحاظ ضرورت‌های در اختیار داشتن فهرست تفصیلی‌تر از دیدگاه مدیریت موضوعی، چند کد سه رقمی تغییر یافت.

• با توجه به این‌که در سال ۲۰۰۲ نسخه ۳/۱ طبقه‌بندی بین‌المللی توسط سازمان ملل متحد منتشر شد، مرکز آمار ایران به‌منظور استفاده از نسخه جدید طبقه‌بندی در سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵، بازنگری طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران را در دستور کار خود قرار داد و بر پایه بررسی‌های کارشناسی، دریافت نقطه‌نظرات، دیدگاه‌ها و پیشنهادهای کارشناسی از دفاتر موضوعی و صاحب‌نظران، تلاش نمود اولاً نیازهای موجود، در بازنگری طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران منظور شود و ثانیاً هماهنگی لازم بین طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران با طبقه‌بندی پیشنهادی سازمان ملل متحد کماکان حفظ شود به‌طوری‌که علاوه بر نیازهای داخلی کشور، هدف‌های جهانی را به‌منظور مقایسه‌پذیری بین‌المللی به خوبی تأمین نماید.

۲-۱- اصول کلی طبقه‌بندی

• از آنجایی که بازنگری طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران بر اساس ISIC, Rev.۳،^۱ انجام شده است، نحوه کدگذاری فعالیت‌ها نیز کاملاً

هماهنگ با کدگذاری مورد استفاده در ISIC است. به این ترتیب سلسله مراتب رده‌های مورد استفاده در این طبقه‌بندی عبارتند از: حروف الفبا برای رده‌های جدول که «قسمت» نامیده می‌شود، ارقام دو رقمی برای تعیین «بخش»، ارقام سه رقمی برای تعیین «گروه» و ارقام چهار رقمی برای تعیین «طبقه».

- طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی فعالیت‌های اقتصادی (نسخه ۳/۱) از ۱۷ قسمت، ۶۲ بخش، ۱۶۱ گروه و ۲۹۸ طبقه تشکیل شده است که طبقه‌بندی حاضر در ۱۸ قسمت، ۶۴ بخش، ۱۶۳ گروه و ۳۷۴ طبقه تدوین شده است.
- در بازنگری طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران (سال ۱۳۸۱) در بخش عمده‌فروشی و خرده‌فروشی چند کد سه رقمی تغییر یافته بود. کدهای ۵۱۶، ۵۱۷ و ۵۱۸ جایگزین کد ۵۱۳ و کدهای ۵۲۷، ۵۲۸ و ۵۲۹ جایگزین کد ۵۲۳ شده بود و کدهای چهار رقمی مربوط به این گروه‌ها به صورت ریزتر و تفصیلی‌تر فهرست شده بود. در نسخه حاضر، بر اساس بررسی‌های کارشناسی و با هدف ایجاد هماهنگی بیش‌تر با نسخه بین‌المللی، کدهای تجزیه شده دوباره به حالت اول برگردانده شد که در جدول‌های تطبیقی نشان داده شده است.
 - در این طبقه‌بندی نیز مانند نسخه‌های ۱۳۷۳ و ۱۳۸۱، به دلیل ضرورت اختصاص کد ویژه به واحدهایی که به طور مشترک به فعالیت‌های کشاورزی توأم با صنعت اشتغال دارند، بخش ۳۸ در قسمت صنعت، به این گروه اختصاص داده شده است. علاوه بر آن بخش ۹۸ در قسمت «ض» برای طبقه‌بندی دفاتر مرکزی در نظر گرفته شده است که در طبقه‌بندی توصیه شده سازمان ملل متحد در ISIC, Rev. ۳, ۱ این دو بخش وجود ندارد و به طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی ایران اختصاص دارد. شایان ذکر است در طبقه‌بندی سال ۱۳۸۱، کد ۹۶ برای طبقه‌بندی دفاتر مرکزی شرکت‌ها و کارخانجات و کد ۹۷ برای طبقه‌بندی ادارات مرکزی و ستادی بنیادها تعیین شده بود که کد ۹۶ به ۹۸ تغییر یافته و کد ۹۷ (ادارات مرکزی و ستادی بنیادها) کلاً حذف شده است.
 - به منظور بهنگام‌سازی و تکمیل فهرست وزارتخانه‌ها، دستگاه‌های اجرایی، مؤسسات و شرکت‌های دولتی، بررسی‌های لازم انجام شد و بر اساس آخرین تغییرات در ساختار تشکیلات دولت، این فهرست اصلاح و تکمیل شد.
 - بر اساس نتایج حاصل از کدگذاری فعالیت‌های اقتصادی در سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵ فهرست مصادیق تکمیل شد و اصلاحات نهایی در فعالیت‌ها اعمال شد.
 - به منظور سهولت در انتساب کد به فعالیت‌های اقتصادی، در این طبقه‌بندی هر یک از فعالیت‌ها با گویش‌های متفاوت و نام‌های گوناگون تا حدی که امکان شناسایی داشته است در کد مربوط به آن فعالیت ذکر شده است (مانند فعالیت دوزندگی پوشاک تحت عناوین مختلف دوزندگی پوشاک، لباس‌دوزی و خیاطی) تا جستجوی نام فعالیت به صورت ماشینی و بر اساس فهرست الفبایی آسان‌تر انجام شود.
 - در طبقه‌بندی حاضر مانند نسخه‌های قبل فعالیت‌های بی‌مکان یعنی فعالیت‌هایی که دارای مکان ویژه نیستند نیز طبقه‌بندی شده و هر یک از فعالیت‌های مورد بحث در جایگاه ویژه خود قرار داده شده است مانند فعالیت‌های تاکسیرانی، چوپانی، چوبداری، سیگار فروشی، دوره‌گردی و دست‌فروشی.
 - فعالیت‌هایی که در ایران وجود ندارد، به منظور حفظ قابلیت تطبیق با طبقه‌بندی بین‌المللی، جزو طبقه‌بندی به حساب آورده شده است. بدیهی است که تعداد کارگاه‌ها در این فعالیت‌ها صفر خواهد بود.
 - در بعضی موارد به جای نام فعالیت نام مکان یا کارگاه درج شده است. مانند مسجد، مطب، موزه فرش و بیمارستان.
 - تعمیر کالاها، در گروه مربوط به تولید آن کالاها طبقه‌بندی شده است غیر از موارد استثنایی زیر:
 - الف) تعمیر کامپیوتر در کد ۷۲۵۰ «تعمیر و نگهداری ماشین‌های دفتری، حسابداری و کامپیوتر»
 - ب) تعمیر وسایل نقلیه موتوری در کد ۵۰۲۰ «نگهداری و تعمیر وسایل نقلیه موتوری»
 - پ) تعمیر موتورسیکلت در کد ۵۰۴۰ «فروش، نگهداری و تعمیر موتورسیکلت و قطعات یدکی و لوازم الحاقی مربوط»
 - ت) تعمیر وسایل شخصی و خانگی در کد ۵۲۶۰ «تعمیر کالاها شخصی و خانگی»
 - نصب ماشین‌آلات و دستگاه‌ها بر حسب نوع آن‌ها در تولید طبقه‌بندی شده است. مگر این‌که در طبقه‌بندی کد خاصی به آن‌ها اختصاص داده شده باشد.
 - فعالیت‌های بنکداری، تجارت، حق‌العمل‌کاری، صادرات و واردات بر حسب نوع کالا، جزو عمده‌فروشی آن کالا در نظر گرفته شده است.
 - فعالیت خرده‌فروشی یک واحد صنعتی که محصولات تولید شده در آن واحد را به فروش می‌رساند، به عنوان یک فعالیت مستقل در نظر گرفته نمی‌شود. این فعالیت باید جزو فعالیت صنعتی آن واحد به حساب آید. در طبقه‌بندی حاضر، فعالیت شیرینی‌پزی و نانواپی که محصولات تولید شده خود را به صورت خرده به مشتریان عرضه می‌کنند، در قسمت «صنعت» طبقه‌بندی شده است.